

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-217/2016

Prima instanță: Judecătoria Ungheni

Judecător xxxxxxxx

DECIZIE

în numele Legii

24 februarie 2016 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președinte de ședințe, judecător

Ion Talpa

Judecătorii

Oleg Moraru, Svetlana Șleahțițki

Grefiera

Victoria Cebotari

Cu participarea

Procurorului Valentina Costăș

Avocatului Aliona Ciocanu

a judecat în ședință **publică** apelul din 12.10.2015 al **avocatului Andrian Fetcu** și apelul din 27.01.2016 al **avocatului Aliona Ciocanu** în interesele **inculpatei Jxxxxx** declarat împotriva **sentinței judecătorei Ungheni din 25.09.2015**, prin care:

xxx, născută la xxx, originară și domiciliată în satul xxx raionul xxx, studii medii incomplete, nesupusă militar, neangajată în câmpul muncii, cetățeană a R. Moldova, anterior condamnată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09.06.2014 în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod Penal RM – 7 luni de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei,

a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din data pronunțării sentinței – 25 septembrie 2015, cu includerea în termenul executării pedepsei a termenului de ținere sub arest preventiv 03.06.2015-25.09.2015.

Măsura de reprimare arestul preventiv s-a menținut până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat de la xxx în beneficiul părții vătămate xxxxxx prejudiciul cauzat în mărime de 11280 lei.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 11.03.2014-25.09.2015.

În instanța de apel: 16.10.2015-24.02.2016.

Pentru a se expune pe marginea apelurilor declarate, Colegiul penal,-

CONSTATĂ:

Prin sentința nominalizată instanța de fond a reținut, că **xxxxxxx** a comis o escrocherie în următoarele circumstanțe: în perioada lunilor iulie–august 2013, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit de la cet.xxxx din s.xx r.xxx bani în sumă de 440 euro echivalentul a 7780 lei și 3500 lei pentru perfectarea vizei de plecare în Republica Italia, însă după primirea banilor, i-a însușit fără a îndeplini careva măsuri în scopul obținerii vizei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 11280 lei.

Instanța de fond a reținut și constatat, că **xxxxxxx** comis infracțiune prevăzută de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal al RM – escrocheria, **adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a judecătorei Ungheeni din 25.09.2015 în termenul și modul prevăzut de art.401-402 Codul de procedură penală a fost atacată la 12.10.2015 și 27.01.2016 cu apel de către avocatul Andrian Fetcu și avocatul Aliona Ciocanu în interesele inculpatei xxxxxxxx, care solicită casarea sentinței din 25.09.2015 și emiterea unei hotărâri noi prin care să fie achitată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod Penal.

În argumentarea apelului apelantul a invocat, că vina inculpata din faza incipientă a urmăririi penale nu și-a recunoscut-o. Despre vinovăția inculpatei a declarat doar partea vătămată, iar cele expuse de ea le cunoaște din cele ce i-a devenit cunoscut din relatările martorului xxxxxxxx, astfel consideră că proba sub formă de declarațiile părții vătămate constituie o probă indirectă. Menționează, că martorul xxxxxx nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești, iar în consecință, declarațiile părții vătămate nu și-au găsit confirmare. Consideră, că instanța eronat a pus la baza sentinței de vinuire a declarațiilor martorului xxxxxxxx date la urmărirea penală, astfel fiind lipsită apărarea și inculpatul de dreptul de a adresa chestiuni în vederea elucidării obiective a tuturor circumstanțelor a cauzei. La fel instanța nu a cercetat proba sub formă de recipisă anexată la cauza penală de unde reiese clar, că suma de bani cu pricină nu constituie decât o datorie survenită în urma unui împrumut, prin urmare rezultă, că litigiul apărut este de ordin civil, dar nu infracțiune de escrocherie. Declarațiile martorii xxxxxxxx consideră că este o probă indirectă, deoarece aceasta a participat numai la transmiterea sumei de 1000 lei, dar care era titlul acestei sume împrumut sau achitarea de serviciu, dînsa nu cunoaște. Din motivele invocate consideră, că instanța de fond neobiectiv a apreciat totalitatea circumstanțelor cauzei, pe unele probe a ezitat să le aprecieze din aceste motive oportune consideră reexaminarea cauzei în ordinea stabilită pentru prima instanță. Solicită admiterea apelului cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță de achitare a xxxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Procedura legală de citare a părților procesului în ședința instanței de apel a fost respectată.

În ședința instanței de apel inculpata xxxxx și avocatul ce-i apără interesele, Aliona Ciocanu, au solicitat emiterea unei hotărâri de achitare.

Procurorul participant, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului avocatului și menținerea sentinței instanței de fond.

Partea vătămată xxxxxx n-a atacat sentința instanței de fond și fiind citată legal de mai multe ori (*citația nr.23128 din 20.10.2015 și avizul de recepție din 04.11.2015; citația nr.24506 din 16.11.2015 și avizul de recepție din 18.11.2015; citația nr.26826 din 11.12.2015 și avizul de recepție din 18.12.2015; citația nr.2077 din 01.02.2016 și avizul de recepție din 05.02.2016*), nu sa prezentat la ședința instanței de apel și nici n-a comunicat motivele neapărării sale.

Verificînd legalitatea verdictului contestat și temeinicia argumentelor formulate de apelant în raport cu materialele cauzei, ascultînd pledoariile participanților la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia, că motivele invocate în apel nu au suport probatoriu și, deci sînt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca nefondate din următoarele considerente.

Apelul avocatului a fost depuse în termen, dar este nefondat.

Concluzia Colegiului penal se va întemeia pe dispozițiile **art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală** potrivit căruia, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată dacă acesta este nefondat și pe dispozițiile **art.414 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală**, potrivit cărora, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii iatacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și instanța de apel verifică declarațiile și probele material examinate de prima instanță printr-un proces-verbal.*

Sentința instanței de fond este legală, întemeiată și motivată atît sub aspect de drept, cît și sub aspect de fapt, fiind bazată pe probele legal administrate și prevederile legale.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punctul de vedere a utilității, veridicității și coroborării, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, ajungînd la concluzia, că vina inculpatei xxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de normele penale art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile* sa confirmat.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate la art.93-101 Cod de procedură penală, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui xxxxxxx în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Cercetînd probele cauzei penale Colegiul Penal conchide, că instanța de fond a reținut ca dovedită fapta inculpatei atît sub aspectul elementului material al laturii obiective, cît și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și a încadrat corect faptele în infracțiunea de escrocherie prevăzută la art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, iar afirmațiile inculpatei și avocatului acesteia referitor la lipsa infracțiunii date nu sunt probate și poartă un caracter declarativ.

În contextul celor sus indicate, Colegiul penal ține să reitereze, că în conformitate cu prevederile art.190 Cod penal, escrocheria constituie dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin **dobîndirea ilicită** a bunurilor altei persoane, se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Prin **înșelăciune**, se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în orientarea vădit falsă a realității (înșelăciune

activă) sau trecerea cu tăcere a realității, când are loc ascunderea faptelor și a circumstanțelor care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciune pasivă).

Abuzul de încredere este atunci, când făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă, care, de regulă, este proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale.

De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, care, de multe ori, este artificial creată și susținută timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

Se statuează și că inculpata a acționat cu intenția de a înșela părtea vătămatăxxxxxxx și a însușit mijloacele bănești, deoarece prima nu și-a onorat obligațiunile asumate și ulterior se eschiva de la restituirea banilor, invocând diferite pretexte.

Nerecunoașterea vinei de către xxxxxx se apreciază ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpatului, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția ei în comiterea escrocheriei cu cauzarea de daune în proporții considerabile părții vătămate.

Urmează a fi respinse argumentele apelantului privind lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie, dar existența unor relații civile între ea și părtea vătămată din cadrul cauzei penale, deoarece din probele acumulate de organul de urmărire penală și administrate în instanța de fond se confirmă cu certitudine intenționalul xxxxx de a deposeda părtea vătămată de mijloacele financiare prin abuz de încredere.

Urmează a fi respinse la fel și argumentele apelantului privind faptul, că depozițiile părții vătămate xxxx nu este ca o probă directă, deoarece aceasta în cele expuse de ea le cunoaște din relatarea martorului xxxxxx, iar de către instanță nu a fost interogată acest martor, iar în consecință declarațiile părții vătămate nu și-au găsit confirmare, deoarece materialele cauzei denotă și combat aceste argumente prin proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie și prin faptul că partea vătămată direct a indicat la inculpată că i-a dat banii și pașaportul pentru perfectarea vizei.

La fel se resping argumentele apelantului privind faptul, că instanța nu s-a expus la recipisă anexată la materialele cauzei, deoarece la materialele cauzei este anexat un angajament prin care xxxxx se obligă să restituie suma datorată de 3500 lei, 440 euro și pașaportul, acest angajament a fost întocmit când deja partea vătămată s-a adresat la organele de poliție pentru a lua măsuri în privința inculpatei, ce se confirmă prin materialele cauzei și confirmat de partea vătămată în cadrul cercetării judecătorești.

Prezența în acest angajament a sumei de 3500 lei, 440 euro și pașaportul confirmă încă o dată veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

În veridicitatea declarațiilor părții vătămate Colegiul penal nu are temei de a se îndoii, căci coroborează cu alte probe administrate, inculpata fiind prezentă la judecarea cauzei în fond și având posibilitatea de a-i pune orice întrebare.

Solicitarea invocată de avocat în apel de a fi achitată inculpata în cele incriminate este lipsită de temei, or, nerecunoașterea vinei nu poate echivala cu achitarea persoanei, careva temeiuri de achitare a inculpatei nefiind stabilite.

Elementele infracțiunii sînt confirmate prin declarațiile părții vătămate xxxx(f.d.134-135,220) și a martorii xxxxx(f.d.136).

La fel sînt confirmate elementele infracțiunii și prin probele scrise care au fost studiate și apreciate în instanța de fond cum ar fi: Plîngerea lui xxxxx din 09 și 16.10.2013 (f.d.9, 10); Proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.02.2014, prin care cet.xxx a recunoscut-o pe xxx căreia i-a dat banii și pașaportul pentru perfectarea vizei (f.d.46); Angajamentul din 09.10.2013 (f.d.15); Procesul-verbal de audiere a martorului xxxxx din 05.11.2013 (f.d.26).

Probele în susținerea vinovăției lui xxxxx în infracțiunea incriminată au fost indicate în sentință, după examinarea lor în ședința de judecată.

La individualizarea pedepsei instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal și corect a conchis, că scopurile prevăzute la art.61 alin. (2) Cod penal vor fi atinse prin stabilirea pedepsei cu închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere, reieșind din faptul că a fost comisă o infracțiune gravă, din motiv cupidant, de către o persoană care s-a aflat în conflict cu legea penală, fiind condamnată anterior la închisoare, că prejudiciul n-a fost restituit, că inculpata se caracterizează pozitiv, că nu se află la evidență la medicul narcolog și psihiatru, condițiile de viață ale acesteia și celelalte circumstanțe individuale ale cazului.

S-a luat în considerație și comportamentul inculpatei pe parcursul urmăririi penale și judecării cazului, și anume, că n-a recunoscut vina, cu toate că existau probe veridice ale vinovăției sale, înaintînd versiuni de apărare doar cu scopul de a aduce în eroare instanța de judecată și a evita răspunderea penală. De asemenea s-a luat în considerație și faptul eschivării lui xxxxxxx de la organele drept, ca urmare fiind anunțată în căutare și arestată preventiv.

Doar pedeapsa cu închisoare va asigura corectarea și educarea lui xxxxxxx, va restabili echitatea socială și va preveni săvîrșirea unor noi infracțiuni de către aceasta și de alte persoane, realizînd în așa fel scopul pedepsei penale.

La fel corect a fost dispus și încasarea prejudiciului cauzat de xxxxx în urma acțiunilor criminale, deoarece atît în instanța de fond, cît și în instanța de apel cu certitudine a fost stabilită suma prejudiciului, fiind dovedită fapta, precum dovedită și suma prejudiciului, recunoscută practic și de inculpat, care atît în instanța de fond cît și cea de apel a recunoscut primirea sumei de 11280 lei de la xxxxxx, doar că ea îi consideră împrumut și relații civile.

Argumentele apelului sînt declarative, fără a face trimitere la careva temeieri de ilegalitate a sentinței instanței de fond.

De asemenea neîntemeiate sînt și solicitările inculpatei xxxxxx, susținute de avocat, referitor la reluarea cercetării judecătorești cu audierea martorilor xxxxx, xxx, deoarece inculpata xxx și avocatul Aliona Ciocanu n-au motivat necesitatea audierii acestor martori și cauzele care i-au împiedicat s-o facă în instanța de fond.

În cerere și în ședința instanței de apel s-a indicat doar, că martorii vizați au fost audiați în lipsa sa. Nici inculpata, nici avocatul n-au indicat și motivat ce întrebări suplimentare au la martorii vizați, care n-au fost elucidate și ce i-au împiedicat să solicite audierea în instanța de fond.

Audierea martorului xxxxx în instanța de fond a fost efectuată cu participarea avocatului xxxx (*avocat al inculpatului*) în timpul cînd inculpata xxxx se ascundea de instanța de judecată, iar cînd a fost găsită, nici ea, și nici avocatul său n-a solicitat audierea suplimentară a martorului xxxx.

Audierea martorului xxx în instanța de fond a fost renunțată de procuror în timpul cînd inculpata Jxxxxxxx se ascundea de instanța de judecată, pe care avocatul Maria Arabadji (*avocat al inculpatului*) a acceptat-o, iar cînd a fost găsită, nici ea, și nici avocatul său n-a solicitat audierea martorului xxxxxx.

Aici ține de menționat, că potrivit **art.413 alin.(4) Cod de procedură penală**, *în cazul în care invocă necesitatea administrării de noi probe, părțile trebuie să indice aceste probe și mijloacele cu ajutorul cărora pot fi administrate, precum și motivele care au împiedicat prezentarea lor în primă instanță*, ceea ce inculpata xxxxxx și avocatul său Aliona Ciocanu n-au făcut în instanța de apel.

Circumstanțele date denotă faptul, că apelul depus asupra sentinței judecătorei Ungheni din 25.09.2015 este formal, fără argumentare juridică și lipsit de probe în confirmarea circumstanțelor invocate, care urmează a fi respins, iar sentința legală, întemeiată, motivată și argumentată urmează a fi lăsată fără modificări.

În baza celor expuse și conducîndu-se de art.art.415 alin.(1) pct.1) lit.c), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

DECIDE :

Apelul **avocatului Andrian Fetcu** și apelul **avocatului Aliona Ciocanu** în interesele **inculpatei xxxxxx**, declarate împotriva **sentinței judecătorei Ungheni din 25.09.2015**, se respinge ca nefondat, sentința se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă pentru executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Dispozitivul deciziei a fost adoptat și pronunțat public la data de 24.02.2016.

Decizia motivată este pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Ion Talpa

Judecător

Oleg Moraru

Judecător

Svetlana Șleahțițchi